

**Карні про оборону,
США та майбутнє
Канади**

СТ. 2

**Канада скорочує
кількість
тимчасових
резидентів**

СТ. 5

**Початки Відділу
ЛУ-окК в Калґарі**

СТ. 6

**Україна скинула чо-
тири тонни гумані-
тарної допомоги
дронами в окуповані
Олешки**

СТ. 8

**Нова публікація: 7-й
том журналу «Ukrain-
ian literature: A journal
of translations»**

СТ. 14

РОСІЙСЬКИЙ БЕЗПІЛОТНИК ВЛУЧИВ У БУДІВЛЮ ПРЕЗИДІЇ НАН УКРАЇНИ В КИЄВІ

28 вересня російський реактивний безпілотник влучив у будівлю в центральній частині Києва, де розташована Президія Національної академії наук України. Внаслідок удару виникла пожежа. Атака стала частиною масштабного денного удару по столиці, під час якого були пошкоджені також медичний заклад, офісні будівлі, автозаправні станції та інші цивільні об'єкти.

За даними Reuters, у Києві внаслідок атаки загинула щонайменше одна людина, ще 19 отримали поранення. Шестеро постраждалих були

доставлені до лікарень. Міська влада повідомляла про влучання та падіння уламків у кількох районах столиці.

У Шевченківському районі безпілотник влучив в офісну будівлю. Саме тут, на вулиці Володимирській, 54, розташована Президія НАН України — центральний орган управління Академії. За повідомленнями, удар припав по будівлі вдень, коли в ній перебували працівники.

Національна академія наук України є найвищою науковою самоврядною організацією держави. Її було засновано в Києві 27 листопада 1918 року.

Першим президентом Української академії наук став видатний учений Володимир Вернадський. У 2020 році президентом НАН України обрано академіка Анатолія Загороднього, який продовжує очолювати Академію.

НАН України охоплює 14 наукових відділень, що працюють у галузях від математики, фізики та біології до економіки, історії, філософії, права, літератури, мови та мистецтвознавства. За офіційними даними, у структурі Академії нині діють 159 наукових установ.

Будівля Президії на Володимир-

ській, 54 є одним із відомих осередків українського наукового життя в центрі столиці. Удар по ній стався на тлі посилення російських атак із використанням реактивних безпілотників. За даними Reuters, такі дрони створюють додаткове навантаження на українську протиповітряну оборону, зокрема навколо Києва.

Рятувальні та аварійні служби працювали на місцях влучань і займалися ліквідацією наслідків атаки. Інформація про масштаби пошкоджень та кількість постраждалих може уточнюватися.

1 ЖОВТНЯ

**ДЕНЬ ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
ДЕНЬ ЗАХИСНИКІВ І ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА
ДЕНЬ СТВОРЕННЯ УПА**

КАРНІ ПРО ОБОРОНУ, США ТА МАЙБУТНЄ КАНАДИ

Після участі в Генеральній Асамблеї ООН, 23 вересня прем'єр-міністр Канади Марк Карні був запрошений до редакції The New York Times у Нью-Йорку, де протягом години відповідав на запитання десяти журналістів та редакторів видання. Розмова охопила широкий спектр питань, від відносин зі США та оборонної політики до майбутніх партнерств Канади, штучного інтелекту та можливості другого терміну на посаді прем'єр-міністра.

Одним із найбільш резонансних моментів стало питання про можливість військового вторгнення США в Канаду. На запитання, чи сприймав він протягом останніх 18 місяців такі погрози як реальний ризик, Карні після тривалої 9-ти секундної паузи відповів, що керівники держави зобов'язані враховувати навіть малоймовірні, але потенційно дуже серйозні сценарії. «Це управління ризиками. Це не базовий сценарій, але було б безвідповідально його не враховувати», — сказав прем'єр-міністр. Водночас він не уточнив, яких саме заходів вживала його влада для зменшення такого ризику.

Карні визнав, що відносини зі Сполученими Штатами Америки змінилися. За його словами, Канада зіткнулася не лише з риторичними погрозами щодо суверенітету, а й із пропозиціями, які могли б обмежити її економічну самостійність — зокрема можливість укласти торговельні угоди з іншими країнами. «Коли взаємозалежність використовується як важіль тиску, починаєш

Прем'єр-міністр Канади Марк Карні під час інтерв'ю у редакції видання The New York Times в Нью-Йорку, 23 вересня 2026 року.

думати, як диверсифікуватися», — пояснив прем'єр.

Серед інших тем Карні повідомив, що Канада планує відмовитися від використання супутникової системи Starlink (що належить Ілону Маску), та розвивати альтернативу через канадську супутникову систему Telesat Lightspeed, яка, за словами Карні, має бути запущена у 2028 році. Прем'єр також заявив, що уряд переглядає рішення про закупівлю 88 винищувачів F-35 виробництва Lockheed Martin. Альтернативну пропозицію Канаді представила шведська

компанія Saab, яка пропонує винищувачі Gripen. За словами Карні, йдеться про реальний вибір між різними можливостями літаків, стратегічними залежностями та потенційними економічними перевагами для Канади.

Водночас Карні не ставить під сумнів усі оборонні зв'язки зі Сполученими Штатами Америки. NORAD і співпраця в межах Five Eyes залишаються важливими. Йдеться радше про створення додаткових можливостей, щоб Канада не залежала від одного партнера там, де

має можливість діяти самостійно. Карні також не виключив можливості балотуватися на другий термін. Значну частину розмови присвятили міжнародній політиці та відносинам Канади з Європейським Союзом, Китаєм та Індією. Щодо Індії, прем'єр позитивно оцінив перспективу поглиблення співпраці у сфері безпеки напередодні запланованого на грудень візиту прем'єр-міністра Нарендри Моді, однак зазначив, що не може виключити подальшу злочинну діяльність, пов'язану з Індією, на території Канади.

Окремо Карні говорив про ризики, пов'язані зі штучним інтелектом. Він зазначив, що його особиста оцінка ймовірності катастрофічної події, спричиненої ШІ, яку називають «P-doom score», є «вищою за нуль».

Під час виступу на Генеральній Асамблеї ООН Карні також окреслив своє бачення майбутнього міжнародної співпраці після того, що назвав «розривом» у світовому порядку, значною мірою пов'язаним із протистоянням США та Китаю. Напередодні він зустрівся з президентом Франції Еммануелем Макроном на островах Сен-П'єр і Мікелон поблизу узбережжя Ньюфаундленду. Сторони обговорили спільні інтереси Канади та Франції, які, за словами Карні, не завжди збігаються з позицією адміністрації президента США Дональда Трампа.

Повна стенограма інтерв'ю опублікована в The New York Times.

Надія Лемко

КАНАДА ПРИЄДНАЛАСЯ ДО ГЛОБАЛЬНОЇ УГОДИ ПРО ЗАХИСТ ОКЕАНУ

Канада ратифікувала міжнародну угоду про збереження та сталий розвиток морського біорізноманіття за межами національної юрисдикції, відому як Договір про відкрите море (BBNJ). Про це прем'єр-міністр Марк Карні оголосив у Нью-Йорку під час 81-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у вересні.

Для Канади, яка має найдовшу берегову лінію у світі та вихід до трьох океанів (Атлантичного, Тихого й Північного Льодовитого), захист морських екосистем має особливе значення. Від здоров'я океанів залежать арктичні екосистеми, рибні ресурси, прибережні громади та економічне життя країни. Як держава, що має такий масштабний морський простір, Канада має не лише значний інтерес, а й відповідальність за його збереження.

Угода створює міжнародно-правові механізми для охорони морського біорізноманіття у відкритому морі — водах, які не належать до території чи виключної економічної зони жодної держави. Зокрема, вона передбачає можливість створення морських охоронних територій у міжнародних водах та встановлює пра-

Президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн, прем'єр-міністр Канади Марк Карні.

вила проведення оцінок впливу на довкілля.

Ратифікація також дає Канаді можливість безпосередньо брати участь у міжнародних рішеннях щодо управління відкритим морем, його ресурсів та охорони морських екосистем.

Паралельно Канада оголосила про

виділення 82 млн доларів протягом п'яти років на зміцнення глобальної системи спостереження за океаном. Кошти спрямують, зокрема, на цілорічне спостереження Арктичного океану, встановлення підводних систем, використання автономних підводних глайдерів та розширення спостережень у Лабрадорському морі

й протоці Дейвіса. Канада також більш ніж удвічі збільшить свій внесок до міжнародної мережі Argo, яка збирає дані про стан океану та його зміни.

Це фінансування є частиною ширшої міжнародної ініціативи Ocean Eye, співголовами якої виступають Канада та Європейський Союз. Ініціатива має об'єднати держави, науковців та міжнародні організації для систематичного збору й обміну даними про стан світового океану.

Окремо канадський уряд передбачив понад 24 млн доларів на ратифікацію та імплементацію Договору про відкрите море і виконання міжнародного зобов'язання щодо охорони 30% світового океану.

Наступним етапом стане практичне впровадження договору та участь Канади у міжнародних переговорах щодо створення перших морських охоронних територій у міжнародних водах. Для країни, чиї береги омивають три океани, це питання не лише міжнародної екологічної політики, а й довгострокового захисту власного морського середовища.

Осип Гнятик

ВИСТУП ЗЕЛЕНСЬКОГО В ООН:

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАВ ЗУПИНИТИ РОСІЮ ДО ТОГО, ЯК ПОЛЕ БОЮ ОЧОЛИТЬ ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ

Світ опинився на критичній межі, де класична загарбницька війна ХХІ століття ризикує перерости у глобальний технологічний хаос. Виступаючи на загальних дебатах Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку, Президент України Володимир Зеленський звернувся до світових лідерів із безкомпромісним маніфестом. Його головний посил: агресію Володимира Путіна необхідно зупинити негайно, адже вже наступного року ключові рішення на полі бою можуть перейти від людей до штучного інтелекту.

Свій виступ Зеленський розпочав із несподіваного, але промовистого цитування. Перелітаючи через Атлантику на шляху до Нью-Йорка, він ознайомився з дописом Дональда Трампа в мережі Truth Social. Американський політик зазначив, що Росія фактично втратила контроль над своєю дизельною промисловістю через удари українських дронів по нафтопереробних заводах.

«І це правда. Росія припустилася колосальної помилки», — підтвердив Зеленський у своїй промові.

Водночас президент розставив акценти щодо стратегії Сил оборони України. Українські удари по російській території не мають на меті руйнування цивільної інфраструктури чи портів як таких. Головна та єдина мішень України це фінансова спроможність Кремля вести та затягувати цю криваву війну.

Щоб висвітлити абсурдність дій агресора, Зеленський навів статистику: лише за вісім місяців (із січня по серпень) російська армія втратила на полі бою в Україні 248 964 військовослужбовців убитими та важко пораненими. Це число перевищує населення 21 країни світу. І за таку колосальну людську ціну Путін спромігся захопити трохи більше ніж 1000 квадратних кілометрів української землі, території, значну частину якої ЗСУ вже повернули під свій контроль.

«Путін платить по 248 людських життів за кожен квадратний кілометр. Чи може хтось після цього вважати його раціональним?» — звернувся президент до зали.

Одним із найголовніших моментів виступу став прямий заклик до лідерів країн так званого Глобального Півдня та Азії. Зеленський офіційно заявив, що Росія перетворила війну проти України на міжнародний інкубатор найманства, обманом і підступними фінансовими обіцянками залучаючи до своїх лав громадян щонайменше 47 держав.

У списку країн, чії громадяни гинуть у російській формі, опинилися Гана, Непал, Таджикистан, Індія, Ємен, Кенія, Зімбабве, Куба, Білорусь, Судан, Південна Африка та багато інших. Президент наголосив, що українські дрони щодня фіксують у зонах ураження загибель людей, які не є росіянами. Україна регулярно

Виступ президента України Володимира Зеленського на Генеральній Асамблеї ООН в Нью-Йорку Фото: Сайт Президента України

отримує запити від іноземних урядів щодо повернення конкретних військовополонених додому.

«Не дозволяйте Путіну втягнути вас у його війну. Не дозволяйте Росії гасити свої пожежі, приховувати свою ганьбу та розплачуватися за своє безумство життями ваших людей», — наголосив Зеленський, закликавши уряди цих 47 країн обмежити можливості для вербування та перекрити фінансові потоки, що йдуть із Москви.

Окрему увагу було приділено залученню регулярних військ Північної Кореї. Кім Чен Ин, за словами українського президента, використовує своїх солдатів як «валюту» в обмін на російські технології. Наслідки цього політичного бартеру вже відчувають сусіди Пхеньяна по Азійському регіону, які фіксують різке покращення північнокорейських балістичних ракет та розширення можливостей їхніх безпілотних систем. Це прямий доказ того, що вчасно не зупинена агресія в Європі миттєво експортує дестабілізацію на інший кінець світу.

Зважаючи на це, а також на те, що

глобальні інституції, включаючи ООН, часто виявляються паралізованими через зловживання правом вето (яке Зеленський назвав «вето на мир»), Україна переходить до створення практичних, дієвих коаліцій безпеки.

Світовій спільноті було представлено протибалістичну програму «Fеуа», названу на честь скандинавської богині. До цієї ініціативи, спрямованої на розробку високоефективних та фінансово доступних систем перехоплення ракет, уже долучилися 10 держав: Україна, Норвегія, Швеція, Данія, Німеччина, Франція, Італія, Велика Британія, Іспанія та Нідерланди. Наразі тривають активні консультації щодо приєднання Польщі та інших союзників. Програма не замінює дорогі системи типу Patriot, а створює міцний щит для захисту українського та європейського неба.

Паралельно Україна розширює формат «Drone Deal»: готові безпекові рішення для захисту кордонів, критичної інфраструктури та логістичних шляхів за допомогою безпілотних комплексів у повітрі, на морі та

суходолі. Прямо в день виступу Зеленський підписав відповідну дронну угоду з Фінляндією та безпекову угоду з Австралією, а також анонсував аналогічні договори з Канадою.

Найбільш тривожною частиною промови Зеленського став аналіз розвитку військових технологій. Президент констатував, що сучасна війна в Україні вже не має нічого спільного з тактиками зразка 2022 року. За ці роки змінилося абсолютно все, окрім людської мужності. Проте невдовзі і людський фактор може відійти на другий план.

«Ми маємо досягти миру до того, як перейдемо до наступного етапу. Оскільки вже наступного року існує реальна ймовірність того, що штучний інтелект, а не люди, почне вирішувати, що відбувається на полі бою», — попередив Володимир Зеленський.

Він звернувся до прогнозів провідних світових розробників ШІ, які стверджують, що сьогодні алгоритми все ще залишаються переважно в цифровому полі. Проте неминучий момент, коли штучний інтелект вийде з віртуального простору і почне безпосередньо керувати атомами: матеріальною зброєю, дронами-вбивцями та ракетними системами. Якщо на момент цього технологічного стрибка людство перебуватиме у стані глобального конфлікту, наслідки для цивілізації будуть катастрофічними.

Володимир Зеленський завершив свій виступ закликом до солідарності: миру неможливо досягти умиротворенням агресора чи запліскуванням очей на гібридні загрози. Світ має діяти на випередження.

«Будьте першими, хто скаже: “Ми гарантували безпеку”. Дякую кожному, хто стоїть з Україною», — завершив президент.

Олександра Чорна

- КІЛЬКОМА РЯДКАМИ
- Упродовж дня 28 вересня Сили протиповітряної оборони ЗСУ знешкодили 86 зі 124 російських безпілотників, основним напрямком удару була Київщина.
 - 28 вересня у центрі Києва внаслідок чергового російського удару спалахнула будівля Національної академії наук України. У будівлі спалахнула пожежа. Люди, котрі у момент атаки перебували у приміщенні, намагалися вибратися назовні через вікна, рятуючись від задимлення.
 - У Дніпрі внаслідок атаки російського безпілотника загинули троє людей, ще 12 отримали травми. На місці удару виникла пожежа в адміністративній будівлі. Люди опинилися заблокованими на верхніх поверхах, рятувальники евакуювали їх за допомогою автодрабини.
 - У Салтівському районі Харкова внаслідок російської атаки постраждали щонайменше 22 людини, серед них вісім дітей. Влучання зафіксували у багатоквартирний житловий будинок. Удар припав на другий поверх, унаслідок чого зруйновано частини другого та третього поверхів.
 - 28 вересня міністри оборони країн Євросоюзу на зустрічі у Брюсселі не зробили нових заяв про передачу Україні ракет-перехоплювачів для систем Patriot із національних запасів. Про це повідомила Верховна представниця ЄС із закордонних справ та безпекової політики Кая Каллас.
 - Польща підняла військову авіацію через дрони РФ на заході України.
 - Прем'єр-міністр та профільні відомства зазначили, що Україна підходить до опалювального сезону краще підготовленою, ніж торік (нарощено генерацію та запаси обладнання). Утім, уряд не очікує легкого сезону через зміну тактики РФ та накопичення ворогом ракет.
 - Дональд Трамп заявив, нібито Володимир Зеленський під час їхнього спілкування погодився призупинити удари ЗСУ по нафтопереробних заводах Росії. Офіційний Київ цю заяву наразі не коментував.
 - Рада Європейського Союзу запровадила санкції проти ще 10 фізичних осіб та 17 організацій з РФ. Під обмеження потрапили Московський комітет з туризму, дитячі табори на ТОТ та структури, що займаються ідеологічною обробкою українських
 - 28 вересня в Торонто розпочалася Друга спільна міжнародна конференція за участю Канади, України та Норвегії. Головна мета заходу — це напрацювання дієвих механізмів для звільнення та повернення депортованих Росією дітей, цивільних заручників і військовополонених.
 - Офіс комісара з питань конфіденційності Канади розпочав розслідування масштабної кібератаки на компанію IDScan.net. Повідомляється, що у даркнет потрапили понад 153 мільйони записів, серед яких дані щонайменше 470 000 водійських посвідчень мешканців Онтаріо, що створює загрозу національній безпеці.
 - Канадський міністр штучного інтелекту Еван Соломон заявив, що державі необхідно терміново впроваджувати суворіші правила регулювання передового ШІ. Занепокоєння міністерства викликає тенденція, коли інтелектуальні системи починають діяти поза межами початкових інструкцій розробників.
 - Федеральний уряд оголосив про виділення понад 8 мільйонів доларів на капітальну реконструкцію історичної будівлі YMCA-YWCA у центрі Вінніпега. Це частина великої програми «Build Communities Stronger Fund» загальним обсягом 51 мільярд доларів.

ДИПЛОМАТІЯ ТРАМПА В ООН: США ЗНОВУ ВІДМОВИЛИСЯ ТИСНУТИ НА РОСІЮ

На тлі Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку, Сполучені Штати Америки відмовилися підписати спільну декларацію, ініційовану Європейським Союзом та підтриману 50 країнами світу із закликом до Російської Федерації негайно припинити вогонь по Україні та розпочати мирні переговори на основі міжнародного права.

Прикметно, що під текстом декларації свої підписи поставили навіть ті держави, з якими Україна традиційно має непрості двосторонні відносини, зокрема Ізраїль та Японія. Проте Вашингтон демонстративно залишився осторонь колективного кроку союзників. Така позиція Адміністрації Президента викликала хвилю дискусій серед європейських партнерів.

За відсутності офіційних коментарів з боку Білого дому чи Державного департаменту, така позиція може бути пов'язана з прагненням США одноосібно задавати майбутній напрямок переговорів. Останнім часом американська дипломатія помітно активізувала кулуарні контакти: зафіксовано візити зятя президента Джаредда Кушнера та спецпредставника Стіва Віткоффа до Києва й Москви. Окрім того, активно готується ґрунт для ймовірних тристоронніх переговорів у форматі США — Україна — Росія, які мають відбутися вже у жовтні в Абу-Дабі.

Дональд Трамп під час виступу на Генасамблеї ООН оптимістично зауважив, що врегулювання конфлікту «станеться набагато швидше, ніж люди собі уявляють». Своєрідним важелем тиску Вашингтон вбачає так званий «закон Грема», який передбачає запровадження безпрецедентних «пекельних» санкцій проти Кремля та найближчого оточення Путіна у разі відмови від компромісів. Паралельно обговорюється концепція так званого «енергетичного перемир'я» для захисту критичної інфраструктури взимку. Проте як згодом змушений був визнати держсекретар Марко Рубіо, реальних домовленостей на папері поки немає, а фіналом війни стане дипломатичний компроміс, а не капітуляція однієї зі сторін.

Для багатьох спостерігачів демарш США щодо вересневої декларації став несподіванкою, але аналіз подій в ООН свідчить, що це частина системної та послідовної стратегії, яка триває щонайменше останні два роки. Протягом 2025–2026 років американська делегація в ООН регулярно блокувала або саботувала жорсткі проукраїнські ініціативи, керуючись логікою «не

Делегати від 51 держави-члена ООН виступили зі спільною заявою на підтримку України в Організації Об'єднаних Націй.
Фото: Moldpres

Виступ Міністра закордонних справ України Андрія Сибіги, Верховної представниці ЄС із закордонних справ та політики безпеки Каї Каллас та Міністра Європи та закордонних справ Франції Жана-Ноеля Барро в ООН.

нашкодити майбутньому діалогу» з Москвою.

Хронологія компромісів Білого дому виглядає наступним чином:

24 лютого 2025 року: США об'єдналися з Російською Федерацією, проголосувавши «проти» спільної резолюції України та ЄС, яка вимагала негайного виведення окупаційних військ. Своє рішення заступниця постпреда США Дороті Ші аргументувала тим, що попередні засудження «не зупинили війну», тому настав час переходити до прямих торгів.

Лютий 2025 року: Вашингтон презентував власний альтернативний мирний план «Шлях до миру», де взагалі уникали терміну «агресор» щодо РФ. Коли європейські союзники внесли правки про збереження територіальної цілісності України, США демонстративно утрималися під час голосування, разом із Китаєм та Індією.

24 лютого 2026 року: Американська сторона знову утрималася від підтримки резолюції Генасамблеї щодо міжнародно визнаних кордонів України. Постпред Теммі Брюс пояснила це тим, що жорсткі формулювання документа «відволікають увагу» від реального спектру дипломатичних шляхів.

5 березня 2026 року: Сполучені Штати шокували дипломатичний корпус, виступивши проти резолюції МАГАТЕ, яка засуджувала російські удари по українських АЕС. Вашингтон опинився в одній компанії з Росією, Китаєм та Нігером, заявивши, що документ «не сприяє примиренню».

Ба більше, прагнення США балансувати дійшло до того, що у лютому 2026 року країна відмовилася підписати звіт європейської коаліції щодо прямої відповідальності Кремля за вбивство опозиціонера Олексія Навального.

Поведінка Сполучених Штатів свідчить про радикальну зміну парадигми безпеки. Замість колективного тиску західного світу на країну-агресора через інструменти ООН, Вашингтон переходить ініціативу та переводить процес у площину двосторонніх або тристоронніх конфіденційних домовленостей, де прагне відігравати роль головного посередника.

Олександра Чорна

КАНАДА СКОРОЧУЄ КІЛЬКІСТЬ ТИМЧАСОВИХ РЕЗИДЕНТІВ: ЩО ЦЕ ОЗНАЧАЄ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ, ЯКІ ПЛАНУЮТЬ ЗАЛИШИТИСЯ

23 вересня 2026 року Statistics Canada оприлюднила нові демографічні дані, які показують важливу зміну в канадській імміграційній системі. Після кількох років дуже швидкого зростання кількість тимчасових резидентів у Канаді почала помітно скорочуватися.

Станом на 1 липня 2026 року в Канаді проживало приблизно 2,78 мільйона тимчасових резидентів. За один рік їхня кількість скоротилася на 154 614 осіб і тепер становить приблизно 6,7% населення Канади. Для порівняння, у жовтні 2024 року кількість непостійних резидентів досягала майже 2,98 мільйона, або 7,2% населення. За даними Statistics Canada, нинішнє річне скорочення є найбільшим відтоді, як у 1971–1972 роках почали вести порівнянну статистику.

Найбільше скорочення відбулося серед іноземних студентів. За рік кількість осіб із дозволами на навчання зменшилася на 140 827, а кількість тих, хто одночасно мав дозвіл на роботу і навчання, ще на 81 163. Лише у другому кварталі 2026 року загальна кількість тимчасових резидентів зменшилася ще на 18 875 осіб.

Це не випадкова статистична аномалія. Вона відображає зміну імміграційної політики Канади.

Канада свідомо зменшує тимчасову імміграцію

Протягом кількох років Канада активно збільшувала кількість іноземних студентів, тимчасових працівників та інших осіб із тимчасовим статусом. Після пандемії саме міжнародна міграція була основним джерелом надзвичайно швидкого приросту населення.

Тепер федеральний уряд поставив іншу мету — зменшити частку тимчасових резидентів до менш ніж 5% населення Канади до кінця 2027 року.

Це вже відображено в офіційному Immigration Levels Plan на 2026–2028 роки. Кількість запланованих нових тимчасових резидентів зменшена з 673 650 у попередньому орієнтирі на 2025 рік до:

385 000 у 2026 році,
370 000 у 2027 році,
370 000 у 2028 році.

На 2026 рік із цих 385 тисяч передбачено 230 тисяч нових тимчасових працівників і лише 155 тисяч іноземних студентів. Урядові матеріали прямо вказують, що планова кількість нових студентів була скорочена майже наполовину порівняно з попереднім рівнем.

Водночас не йдеться про припинення імміграції до Канади. План передбачає прийняття приблизно 380 000 нових постійних резидентів щороку у 2026, 2027 та 2028 роках. Але дедалі більша частина цих місць

орієнтується на економічну імміграцію: у 2027–2028 роках економічна категорія повинна становити близько 64% усіх запланованих нових постійних резидентів.

Напрямок політики стає очевидний: менше людей повинні роками залишатися в Канаді виключно на тимчасових дозволах, а перехід до постійного статусу стає більш вибірковим і більше пов'язаним із потребами ринку праці, кваліфікацією, мовою та конкретними імміграційними програмами.

Скорочується не лише тимчасова імміграція

Нові цифри Statistics Canada показують ще одну важливу тенденцію. За період з 1 липня 2025 року до 1 липня 2026 року Канада прийняла 368 224 нових постійних резидентів. Це четвертий рік поспіль зниження показника і перший період із 2021–2022 років, коли річна кількість нових іммігрантів опустилася нижче 400 тисяч. У другому кварталі 2026 року Канада прийняла 99 148 нових постійних резидентів, на 4,2% менше, ніж у відповідному кварталі 2025 року.

Загальне зростання населення також суттєво сповільнилося. На 1 липня 2026 року населення Канади оцінювалося у 41 798 407 осіб — лише на 189 425, або 0,5%, більше, ніж роком раніше. Statistics Canada прямо пов'язує різкі зміни темпів приросту населення останніх років насамперед зі змінами міжнародної міграції.

Де в цій статистиці українці?

Для української громади ці зміни мають особливе значення.

Канада традиційно має одну з найбільших українських діаспор у світі. За переписом населення 2021 року, ще до повномасштабного вторгнення Росії в Україну, понад 1,258 мільйона жителів Канади зазначили українське етнічне або культурне походження. У Toronto Census Metropolitan Area таких осіб було майже 123 тисячі.

Той самий перепис зафіксував приблизно 131 655 осіб, для яких українська була рідною мовою.

Але ці цифри фактично є відображенням ситуації в Канаді до 2022 року.

Після початку повномасштабної війни ситуація суттєво змінилася. За останніми оприлюдненими IRCC даними, станом на 31 березня 2026 року до Канади через Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel (CUAET) прибуло 308 720 осіб.

Це не означає, що всі 308 тисяч людей досі проживають у Канаді: частина могла виїхати, повернутися до України або переїхати до іншої країни. Так само не можна просто додати цю цифру до 1,258 мільйона осіб українського походження з перепису 2021 року — це різні статистичні категорії.

Проте масштаб змін очевидний. За чотири роки до вже великої історичної української громади Канади приєдналися сотні тисяч новопрйбутих з України. Українська мова стала значно помітнішою у школах, установах, бізнесі та громадському житті. Точну картину цих змін ми отримаємо лише після оприлюднення відповідних результатів перепису 2026 року. Statistics Canada окремо наголошує, що демографічні оцінки, оприлюднені зараз, не є результатами Census 2026; перші результати нового перепису почнуть публікувати у 2027 р.

Чому ці зміни особливо важливі для українців із CUAET

Для багатьох українців, які приїхали після 2022 року, Канада спочатку була країною тимчасового захисту. CUAET дозволила дуже швидко отримати візу, дозвіл на роботу або навчання і розпочати життя в Канаді без необхідності одразу відповідати вимогам звичайних економічних імміграційних програм.

Але наявність дозволу на роботу до 2027, 2028 чи навіть пізніше сама по собі не створює права на постійне проживання. І нинішня статистика показує, що федеральна політика дедалі чіткіше спрямована саме на скорочення загальної кількості тимчасових резидентів.

Що варто робити вже зараз?

Насамперед варто визначити, за якою саме програмою теоретично можна отримати право на постійне проживання (permanent residence), а вже після цього будувати план.

Практично майже завжди варто заздалегідь звернути увагу на кілька речей.

Мова: Якщо потенційний шлях до постійного резидентства залежить від Express Entry чи провінційної програми, результат IELTS General, CELPIP або французького мовного тесту може мати вирішальне значення. Вивчення французької також може суттєво розширити можливості, оскільки федеральна політика передбачає окреме збільшення франкомовної імміграції за межами Квебеку.

Освіта: Якщо диплом отримано в Україні або іншій країні, для багатьох економічних програм потрібно Educational Credential Assessment.

Канадський досвід роботи: Важливий не лише сам факт роботи, а й характер роботи, обов'язки, кількість годин та правильна класифікація професії за NOC/TEER. Людина може роками працювати в Канаді, але потім виявити, що цей досвід не дає тих імміграційних переваг, на які вона розраховувала.

Документи про попередній досвід роботи: недостатньо мати досвід роботи, потрібно отримати правильні reference letters від колишніх роботодавців в Україні через кілька років може бути набагато складніше, ніж зараз. Варто заздалегідь збирати підтвердження посад, обов'язків, зарплати та тривалості роботи.

Тимчасовий статус більше не варто сприймати як довгострокову стратегію

Дані Statistics Canada підтверджують: Канада свідомо зменшує кількість тимчасових резидентів і водночас стає вибірковішою щодо того, хто отримує постійний статус. Для українців, які приїхали за CUAET, це не привід для паніки, а сигнал діяти. Чим раніше ви визначите свою програму, покращите результати мовних тестів, оціните диплом і зберете документи про досвід роботи, тим більше варіантів матимете, коли термін дії дозволу наблизатиметься до кінця.

Якщо ви вже працюєте тут, ваші діти ходять до школи, родина буде жити в Канаді і ви хочете залишитися назавжди, поставте собі одне питання: «Що я роблю сьогодні, щоб до завершення дії мого дозволу мати реальний шлях до постійного статусу?» Якщо відповіді поки немає, саме час звернутися до ліцензованого імміграційного юриста або консультанта й оцінити свої можливості, поки часу ще достатньо.

Ольга Сенишин,
адвокатка та нотаріус,
партнерка юридичної фірми CGS
LAW у Торонто.
Працює у сфері імміграційного,
бізнесського та сімейного права,
представляючи інтереси
клієнтів по всій Канаді.

ПОЧАТКИ ВІДДІЛУ В КАЛґАРІ

Відділ Ліги Українок Канада (ЛЮок-К) в Калгарі, Альберта, формально заснований як відділ Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (ОЖ-ЛВУ) ще в далекому 1956 р. та активна праця почалася в 1958 р. Від своїх перших років, Калгарський відділ співпрацював близько з чоловічим відділом та організаціями Українського Визвольного Фронту і разом стояли у своїй праці на користь Українського Народу, серед громади та її молоді.

Історія та початки Ліги Українок Канади записані у книжці Шлях до Меті, видана в Торонті, 1978 р. з нагоди 25 річчя Об'єднання Жінок Ліги Визволення України, як це з початку називалася наша Ліга. Після приїзду до Канади, українські жінки мусіли знайти свій організаційний та ідейний вияв на канадському терені в умовах свободного життя. Мета, за яку стільки українок боролася на рідних землях ще не була завершена. Членкині відділу, використовували досвід здобутий в житті продовж трудних воєнних років, на шляху без державних і тоді на імміграції. Вони "...стали до праці на новому терені, щоб в нових умовах і новими засобами змагатися за перемогу тих ідей, які записані на прапорах воюючої України."

Як потверджує історія Калгарського відділу, активну діяльність розпочали членкині ОЖ-ЛВУ на засіданні 18 Травня, 1958 році у такому складі першої управи: Дарія Кишка, Ольга Шостаківська, Олена Коломійчук, Анна Головенко, Анна Кузьмин. Разом, вони створили першу управу відділу, і голова була Дарія Кишка.

Свято Героїнь 2002 рік. Зліва: Оксана Кравчук, Оксана Давид, пані Кравчук, Наталія Мелиш, неznана, Анна Якимів, Анна Садівник.

Свято Героїнь 2003 рік. Голова відділу та одна з основоположників Олена Коломійчук, читає реферат.

День Матері і Вишиванки 2013 р. Старші члени відділу зліва: Марія Данильчук та Анна Садівник, прихильник Мирослава Шулак.

С. Сагаш. Першим завданням відділу було присвятити увагу вихованню молодого покоління.

Крім вище згаданої управи, перші членкині які належали до Калгарського відділу були: Анна Пушак, Юстина Павлюк, Софія Лапка, Стефанія Фаріон, Марія Модна, Анна Якубович, Ольга Савка, Марія Олійник, Катерина Назарко, Ольга Сагалюк і Параскевія Андріїшин. Разом було шістнадцять жінок. Два роки пізніше у 1960 р. приєдналося дев'ять нових членкинь. Відтак між 1963 до 1965 рр. приєдналося ще десять членкинь. Найбільше число, двадцять нових членкинь, приєдналося в 1966 р. Ріст відділу після того сповільнився, бо вже не було такого великого припливу нових людей до Калгарської громади. Мимо таких змін в громаді, відділ завжди старався приєднувати нових членів до ОЖ-ЛВУ.

Громадська діяльність Калгарський відділ успішно виконував свої пляни. Історія відділу яка описана в книзі Шлях до Меті показує нам, що членкині відмічували різні національні роковини, організували товариські зустрічі та імпрези. "Рівночасно, членкині брали активну участь у таборах юнацтва Спільки Української Молоді (СУМ) а характері куховарської допомоги" на таборах над Голубиним Озером в Альберті.

Разом з відділом ЛВУ вони відбували т.зв. ширші сходини з доповідями, разом вкладали пляни для влаштування різних заходів, забав і

25 років участі у вшануванні пам'яті жертв Голодомору для калгарського відділу: проведення щорічного «Голодного обіду», виставку з літературою про Голодомор та снопів пшениці для високопосадовців на поминальних службах, та встановлення 33 чорних прапорів у публічному місці протягом тижня Голодомору. Голодний Обід: Тетяна Чехович, Оксана Кузишин, Маруся Шиш. 2016 рік.

Голодний Обід: Слава Слесь і Наталія Верескун. 2019 рік.

Виставка про Голодомор над Голодному Обіді. Стоїть Заступник голови Лариса Фалкнер. Рік 2024.

тим подібне. Відділ плекав і підтримував товариське життя і активно включався у працю юнацтва СУМ. Також провадили курси писання писанок, вчили гаївки, влаштовували Андріївські вечори, Йорданські свята та багато інших імпрез. Ще до ранніх 2000-их років, Калгарський відділ що року організував Свято Героїнь з концертом або інсценізаціями. Для кращого відзначення важливих подій, відділ зорганізував власний хор під проводом Др. Іларія Чеховського. Таким чином, відділ заохочував збереження прадідівських звичаїв та обрядів.

Членкині Калгарського відділу також брали участь в аматорських гуртках, співпрацювали з іншими жіночими організаціями як також з церковними громадами щоб влаштувати спільні Свят Вечорі та Свячене. Не зважаючи на різноманітне зайняття відділу, члени розвинули суспільну опіку. Через довгі роки, відділ, вислав пакунки в Європу та інші країни для потребуючих родин та осіб. Водночас, відділ не раз допомагав потребуючим в околиці Калгарі. Членкині часто відвідували своїх земляків які перебували в лікарнях. По спроможності, відділ фінансово підтримував Фонд Оборони України, Фонд будови Дому, збірку на пам'ятник Лесі Українки в Торонті, СФУЖО, СКУ, місцеву парафію, Гомін України, та багато інших добрих цілей.

Нове ім'я – місія та сама

Коли ОЖ-ЛВУ прийняло нове ім'я, то Калгарський відділ також перейменував себе на Лігу Українок Канади— ЛУокК. З приходом нового століття, 2000 рік і далі, відділ на далі працював але вже з молодшими членами, меншим числом членів і реагував на інші обставини.

В 2013 р. з нагоди 1025-річчя Хрещення України члени відділу вигаптували настінну ковдру яку подарували Українській католицькій парафії Успення Пресвятої Богородиці в Калгарі в день парафіяльного празника. Цей унікальний текстильний витвір знаходиться в парафіяльній канцелярії. Варта згадати, що ця настінна ковдра була на конкурсі ручних робіт в час т.зв. Calgary Stampede, і здобула друге місце в конкурсі.

Калгарський відділ вже 25 років організує "Голодний обід" щоб вшанувати пам'ять Голодомору. Відділ має виставкові афіші, матеріали та інформативну літературу для публіки. Відділ також розкладає 33 чорних прапорів на площі перед церквою Успення Пресвятої Богородиці в Калгарі.

Вже десятиліттями, відділ брав участь у Великодніх та Різдвяних базарах. Коли було потрібно, члени відділу готували виставкові матеріали про Україну і готували інформативні матеріали для шкіл, публічних бібліотек, купецьких центрів та інших місцевих громадських установ. Що року, Калгарський відділ проводить маленький базар—Flea Market—щоб збирати фонди на свої потреби та на користь потребуючих.

У 2018 році відділ долучився до проєкту Супутник Героя (Hero's Companion) і спів працював з місцевою організацією Pet Alliance

Презентація писанки у 2018 році.

Зліва: Дейна Дідух, Лариса Фалкнер, Люба Переверницька, Маруся Шиш.

Відкриття торговельного центру Horizon Mall. Калгарійське відділення представляє Україну та українську культуру на виставках у торговельних центрах, школах, громадських центрах і публічних бібліотеках. 2018 рік.

Калгарський Український Фестиваль 2018 р.: PALS (Pet Access League Society) привезли кількох своїх собак-помічників та собак-терапевтів до нашої виставкової зони щоб привернути увагу до потреб України в собаках-терапевтах та їх важливості та привернути увагу до фонду «Друг Героя»!

Управа: Зліва: Тетяна Усенко — господиня, Лариса Фолкнер — заступниця голови, Софія Садовська — соціальна директорка, Марія Шиш — голова, Тереза Залук — скарбниця.

League, щоб поширити інформації про проєкт в час Українського фестивалю в Калгарі. Того самого року, відділ зорганізував бенкет на збір фондів і зібрав \$10,000 на проєкт Супутник Героя. Доповідачем-гостим була Калина Кардаш.

В червні 2022 р. відділ брав участь в одному з найбільших Калгарських фестивалів—4th Street Lilac Festival—де провадили інформативний стіл про війну в Україні, продавали сувеніри та збирали пожертви.

Після повномасштабного вторгнення у 2022 р. відділ співпрацював з фірмою Matrix Logistics. Ця компанія подарувала, на вартість декілька десятків тисяч доларів, різні харчові продукти як також одно-разові дитячі пеленки, продукти особистої гігієни, і т. п. що місяця впродовж одного року. Велике число нових переселенців які втекли з України скористали з цієї щедрости. Щоб підтримати новоприбулих соціально і духовно в той час, відділ організував пікніки, майстерні з мистецтва, виготовлення свічок і мила і в'язання гачком для новоприбулих матерів.

І що тепер у 2026 році?

Після довгих років жертвенної праці на користь Української громади, Калгарський відділ був розв'язаний у 2025 р. Зміни в обставинах громади відбилися на стан відділу. Перші організатори відділу вже давно є на небесному спочинку. Старше покоління вже не спроможне далі виконувати працю відділу. Молодше покоління не таке численне і зустрічається з новими вимогами денного життя. Після довгого обдумування та старання зберегти відділ в Калгарі, в 2025 р. більшості членів проголосували закрити відділ. Ті членкині які мали бажання залишитися членами приєдналися до Едмонтонського відділу. Ці членкині далі будуть індивідуально старатися робити те що можливо і потрібно щоб захищати інтереси нашої громади в околиці Калгарі.

Все міняється в житті і в громаді. Це закон природи. Відділ Калгарі не був захищений від змін, але є надія, що праця пророблена ідейними жінками продовж довгих десятиліть, позитивно доклала до розбудови нашої громади, до збереження української ідентичности в Канада та до виховання наступних поколінь Українських- Канадійців.

Джерела: «Шлях до Меті», КУ Ліги Українок Канади, Торонто, 1978. Особисті спогади деяких колишніх членів відділу та інформація, надана колишньою головою відділу Марією Шиш.

Ліда М. Василян
Секретар КУ-ЛУ-окК

Зліва: Незнана, Інна Бас, Ірина Мороз, незнана, Маруся Шиш.

УКРАЇНА СКИНУЛА ЧОТИРИ ТОННИ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ ДРОНАМИ В ОКУПОВАНІ ОЛЕШКИ

Українські посадовці повідомили, що на 100 різних ділянок в окупованих росією Олешках доставили близько чотирьох тонн продуктів харчування. За їхніми словами, ситуація в місті настільки критична, що місцеві жителі вже змушені шукати їстівні рослини та бур'яни.

Операцію, до якої долучилися кілька підрозділів Сил оборони України, провели у кілька етапів. Безпілотники скидали в різних районах міста коробки з продуктами та олією, повідомили в обласній владі.

Олешки розташовані приблизно за три кілометри на південь від Дніпра, який у цьому районі є лінією фронту між українськими силами, що контролюють Херсон та прилеглі території, і російськими військами, які окупує населені пункти на лівобережжі.

До початку повномасштабного вторгнення росії в Україну в лютому 2022 року в Олешках проживали близько 20 тисяч людей. Нині українські посадовці оцінюють, що в місті та навколишніх районах залишаються близько 6 тисяч мешканців, серед них приблизно 200 дітей.

«Це дасть людям можливість прожити там до місяця», — сказав в інтерв'ю CBC News заступник начальника Херсонської обласної військової адміністрації Олександр Толоконніков. Водночас він застеріг, що ця допомога може бути лише тимчасовим вирішенням проблеми.

«Повна блокада»

За словами Толоконнікова, відеозаписи з безпілотників, які запускали в суботу, підтвердили, що частина мешканців отримала допомогу. Водночас у деяких випадках російські військові силоміць забирали продовольство у цивільних, стверджує він.

Українські військові проводили й інші скидання гуманітарної допомоги з квітня, однак вони були значно меншими за масштабом.

Останніми днями українські посадовці попереджали, що багато мешканців Олешок опинилися на межі голоду. Міністр закордонних справ України Андрій Сибіга заявив, що місто перебуває у «повній блокаді» російськими військами, які, за його словами, не допускають туди гуманітарну допомогу.

Виступаючи у вівторок на Генеральній асамблеї ООН у Нью-Йорку, Сибіга закликав міжнародну спільноту чинити тиск на росію, щоб забезпечити доступ гуманітарної допомоги до міста та відкрити евакуаційний коридор для мешканців, які хочуть виїхати.

росія захопила Олешки в перший день повномасштабного вторгнення понад чотири з половиною роки тому. російська сторона визнає, що місто потерпає від гострої нестачі продуктів і медикаментів, однак у Кремлі заявляють, що російські війська намагаються розв'язати ці проблеми.

В Олешках не працює жоден ма-

Кадр із відео, знятого безпілотником та оприлюдненого українською бригадою морської піхоти, показує зруйновані будинки в Олешках у серпні. Фото: 34-та окрема бригада морської піхоти «Борисфен»

Кадр із рекламного відео демонструє вміст гуманітарних пакунків, скинутих над окупованим Росією містом Олешки в суботу. Фото: Херсонська обласна військова адміністрація

Чоловік тримає плакат із написом: «Масове голодування в окупованих Олешках. Американці! Змусьте Росію погодитися на гуманітарний коридор». Він протестує біля Київської міської ради 20 вересня. Українські посадовці закликають евакуювати населення Олешок. Фото: Сергій Супінський/AFP/Getty Images

Кадр із відеозапису з дрона, оприлюдненого українською бригадою морської піхоти, показує зруйновані будинки в Олешках у серпні. Фото: 34-та окрема бригада морської піхоти «Борисфен»

газин. Найближче місце, де мешканці можуть придбати необхідні товари, розташоване приблизно за 20 кіло-

метрів — у селі Раденськ.

Продукти в обмін на продукти

Українські посадовці заявляють, що виїхати з Олешок надзвичайно небезпечно, і звинувачують росію у мінуванні території навколо міста.

Незалежно перевірити інформацію з окупованого міста складно. Мешканці побоюються переслідувань за публічні висловлювання, а мобільний зв'язок працює нестабільно.

CBC News не вдалося зв'язатися безпосередньо з мешканцями, які залишаються в місті. Водночас журналісти поспілкувалися телефоном із жінкою, чия 70-річна свекруха у вівторок змогла виїхати з Олешок після шестигодинної пішої дороги.

«За останні шість місяців їхнє становище значно погіршилося. Люди постійно шукали їжу. Іноді їм вдавалося дістати лише дві картоплини та два зубчики часнику», — розповіла жінка.

Вона востаннє спілкувалася зі свекрухою на початку вересня й попросила не називати її імені, оскільки 70-річна жінка досі перебуває на території, окупованій росією.

За словами співрозмовниці, мешканці також обмінюються продуктами з сусідами — наприклад, овочі на яйця.

«Люди шукають, що можна їсти»

Тетяна Гасаненко, українська начальниця Олешківської міської військової адміністрації, яка працює в евакуації, передала CBC News повідомлення від місцевих мешканців. Їх неможливо було незалежно перевірити.

В одному з повідомлень йшлося про те, що люди почали шукати рослини, які можна вживати в їжу.

«[Люди] обмінюються інформацією про те, як готувати, по суті, траву та бур'яни, які ростуть на городах. Бо немає найнеобхідніших продуктів», — розповіла Гасаненко в інтерв'ю через Zoom із Миколаєва.

За її словами, територію постійно обстрілюють. Люди зазнають поранень, втрачають кінцівки, а в деяких випадках помирають через відсутність належної медичної допомоги.

Українські посадовці повідомили, що масштабне скидання гуманітарної допомоги в суботу готували протягом кількох тижнів. Перед запуском безпілотників із вантажем українські сили намагалися придушити російські вогневі позиції та дрони в районах, куди планували доставити допомогу.

Олешки привертають увагу

Ситуація в Олешках останніми днями привертає дедалі більше уваги в Україні, хоча на міжнародному рівні залишається менш помітною. Українці закликають світ звернути увагу на становище мешканців міста через соціальні мережі, а подекуди виходять із відповідними плакатами на спортивні заходи.

Канадець Корі Вудс, який раніше займався гуманітарною роботою в Україні, а згодом став пілотом дрона-перехоплювача, заявив, що розчарований недостатньою міжнародною увагою до ситуації.

«Зараз багато говорять про переговори та можливі мирні домовленості щодо війни загалом. Усе це має відійти на другий план, а наша увага повинна бути зосереджена на Олешках і допомозі цим людям», — сказав він.

«Щонайменше потрібно доставити їм їжу та воду, а найкраще — допомогти їм виїхати звідти»

Браяр Стюарт, CBC News

ПІВДЕННА КОРЕЯ ВИМАГАЄ ВІД УКРАЇНИ ВИБАЧЕНЬ ЧЕРЕЗ РОЗГЛОШЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПЕРЕДАЧУ ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ

Північнокорейські військовослужбовці були направлені до росії для участі у війні проти України після того, як Кремль звернувся по допомогу до своїх союзників, намагаючись посилити російські війська на тлі проблем із мобілізацією.

Офіс президента Південної Кореї вимагає від України офіційного пояснення та вибачень через публічне розголошення інформації про передачу двох північнокорейських військовополонених із України до Південної Кореї.

Суперечка виникла після того, як президент України Володимир Зеленський минулого тижня повідомив, що Україна передала Південній Кореї двох північнокорейських військових, захоплених у полон. Він також зазначив, що взяти їх живими було непросто.

Президент Південної Кореї Лі Чже Мьон невдовзі розкритикував рішення Києва публічно повідомити про передачу полонених.

«Я не знаю, чому українська сторона порушила домовленість і оприлюднила цю інформацію, але це дуже розчаровує», — написав він у соцмережі X.

За словами південнокорейської сторони, Київ і Сеул домовилися не розголошувати інформацію про передачу полонених з огляду на можливі дипломатичні та безпекові наслідки, а також заради безпеки самих військових та їхніх родин у Північній Кореї.

Водночас радник Зеленського Дмитро Литвин заперечив існування такої домовленості. За його словами, Україна лише повідомила, що військовополонених передали Південній Кореї, не розкриваючи деталей операції. Він також заявив, що було б дивно повністю приховувати факт передачі полонених.

Сеул назвав такі заяви порушенням довіри між двома країнами.

«Українська сторона порушила домовленість про конфіденційність і в односторонньому порядку оприлюднила цю інформацію», — заявив у неділю старший президентський секретар із питань зв'язків із громадськістю Сон Гі Хон.

За його словами, особливо серйозною проблемою стало подальше заперечення українською стороною самого факту існування домовленості про нерозголошення. Сеул заявив, що це «серйозно підриває довіру між урядами двох країн» і шкодить двостороннім відносинам. Південна Корея також заявила, що розглядає можливість подальших заходів у зв'язку з ситуацією.

Двоє північнокорейських полонених

Українські військові захопили двох північнокорейських солдатів у січні 2025 року в Курській області росії. Вони були серед тисяч військовослужбовців КНДР, направлених на

Президент Південної Кореї Лі Чже Мьон на засіданні 81-ї Генеральної асамблеї ООН у штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку 22 вересня. Фото: Едуардо Муньос/Reuters

допомогу російським силам у війні проти України.

Один із полонених розповідав, що служив у розвідувальному підрозділі. За його словами, частину північнокорейських військових навчали користуватися російською військовою технікою, однак він такого навчання не проходив.

Він також повідомив, що був призваний до армії у 17-річному віці й відтоді продовжував службу.

Раніше південнокорейський депутат заявляв, що обидва військовополонені хотіли залишитися в Південній Кореї та «жити нормальним життям». Після тривалих консультацій між Києвом і Сеулом їх передали Південній Кореї. За повідомленнями південнокорейських ЗМІ, полонені прибули до країни в середині вересня.

Побоювання щодо реакції Північної Кореї

Аналітики вважають, що публічне розголошення інформації про передачу полонених може мати наслідки для відносин між Південною Кореєю та Північною Кореєю.

«Північна Корея використовує своїх військових, направлених за кордон, для створення героїчного образу в державній пропаганді. Південнокорейський уряд, очевидно, занепокоєний тим, що підтвердження повернення полонених до Південної Кореї та публічне висвітлення цього факту може посилити ворожість Пхеньяна до Сеула», — сказав Пак Вон Гон, професор Університету Іхва.

Наслідки для співпраці з Україною

Суперечка може мати наслідки і для військової співпраці між Сеулом та Києвом.

Південна Корея досі не передавала Україні летальної зброї, посиляючись на внутрішні обмеження щодо вій-

Президент України Володимир Зеленський 11 січня 2025 року оприлюднив у соціальних мережах фотографії, на яких, за його словами, зображені північнокорейські військовослужбовці, яких нібито взяли в полон у Курській області Росії. CNN приховав обличчя чоловіка. Фото: Президент України Володимир Зеленський/X

ськової допомоги країнам, які перебувають у стані війни. Водночас після того, як Північна Корея направила свої війська на підтримку росії, Сеул розглядав можливість надання Україні оборонного озброєння.

Погіршення довіри між Києвом і Сеулом може ускладнити подальші

переговори про таку допомогу. Водночас наразі обидві сторони по-різному описують саму домовленість про конфіденційність: Південна Корея наполягає, що вона існувала, тоді як українська сторона це запевняє.

Ганна Биленко

GW ISSN 0001 - 9545

B 20004 F

ABN CORRESPONDENCE

Freedom for Nations! Freedom for Individuals!

BULLETIN OF THE ANTIBOLSHEVIK BLOC OF NATIONS

ABN CANADA CAMPAIGN FREEDOM CONFERENCE 1986

HERBERT ROMERSTEIN:

UNVEILING THE SECRETS OF THE EVIL EMPIRE

Balmoral Room

Old Mill Toronto

October 22, 2026

7:00pm

Alik Gomelsky, an accomplished independent history researcher, renowned author of historical non-fiction works, is expert on Jewish-Ukrainian relations in the 20th century. He is also the founder and president of the Association of International History and Political Science(AIHPS).

The Russian Ministry of Foreign Affairs added Gomelsky to the list of Canadian citizens under personal sanctions.

Ukrainica

RESEARCH INSTITUTE

BCU Foundation

DELTA

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

ФІНЛЯНДІЯ ПЕРЕЙМАТИМЕ УКРАЇНСЬКИЙ ДОСВІД: КРАЇНИ УКЛАЛИ «DRONE DEAL»

На тлі 81-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку, 23 вересня Президент України Володимир Зеленський та Президент Фінляндії Александр Стубб скріпили підписами стратегічний документ під назвою «Drone Deal». Ця багаторічна угода про посилену співпрацю у сфері оборони та безпеки не лише розширює фінансову та матеріальну підтримку Києва, а й офіційно закріплює за Україною статус технологічного донора для країн Північної Європи.

Унікальність підписаного документа полягає в зміні самого вектора міжнародного партнерства: Фінляндія, маючи одну з найефективніших армій у НАТО, прагне переймати передові військові технології та бойовий досвід України для удосконалення власних збройних сил.

Ініціатором укладення «Drone Deal» виступив Володимир Зеленський. Перші обговорення угоди відбулися ще на початку травня під час зустрічі українського лідера з Прем'єр-міністром Фінляндії Петтері Орпо у Вірменії. Тоді сторони окреслили умови майбутньої співпраці після чого дипломатичні та оборонні відомства обох країн провели переговори, які тривали протягом усього літа та початку осені.

Формат програми розрахований на 10 років. За словами розробників, такий тривалий часовий відрізок дозволяє вибудовувати гнучке, але водночас стабільне партнерство, що захищене від політичних коливань і забезпечує прогнозоване фінансування спільних оборонних проєктів. Залежно від актуальних потреб партнерів, структура «Drone Deal» може наповнюватися різними компонентами: від розвитку систем протиповітряної оборони (ППО) та розширення безпілотних технологій до спільних програм навчання та запуску нових потужностей військово-промислового комплексу (ВПК).

Під час офіційних заходів фінське керівництво чітко заявило про прагматичний інтерес Гельсінкі до цієї угоди. Прем'єр-міністр Фінляндії Петтері Орпо відверто визнав, що українська оборонна промисловість за роки повномасштабної війни здійснила колосальний технологічний стрибок, адаптувавшись до викликів, з якими раніше не стикалася жодна сучасна армія світу.

«Підписана зараз угода це не лише спосіб підтримати оборону України, а й конкретний крок уперед у розвитку нашої власної оборонної промисловості та збройних сил, щоб підготуватися до нових умов ведення

Президент України Володимир Зеленський та Президент Фінляндії Александр Стубб підписують дронуву угоду. Фото: Twitter сторінка Александра Стубба

Президент України Володимир Зеленський провів тристоронню зустріч із Президентом Фінляндії Александром Стуббом та Прем'єр-міністром Норвегії Йонасом Гаром Стере у Нью-Йорку (Сайт Президента України)

Йонас Гар Стере, Володимир Зеленський, Александр Стубб

війни, що стали більш технологічними», — наголосив Орпо.

Його думку підтримав і президент Александр Стубб, який підкреслив взаємовигідний характер альянсу.

Він зазначив, що, допомагаючи Україні захищати свою незалежність, Фінляндія одночасно інвестує у власну безпеку, оскільки український досвід допомагає виявити слабкі місця в класичних оборонних доктринах і вчасно перебудувати фінську армію під стандарти війн майбутнього.

Практична частина «Drone Deal» фокусується на кількох ключових напрямках, серед яких пріоритетними є дослідження, інновації та розвиток безпілотних літальних апаратів (БПЛА). Документ детально регламентує процеси обміну технологіями та закритими даними між оборонними відомствами.

Важливим досягненням угоди стало суттєве реформування адміністративних процедур. Раніше передача військових технологій та компонентів подвійного призначення часто галь-

мувалася через складні міждержавні узгодження. Новий документ значно спрощує процеси отримання дозволів на експорт. Це дозволить українським та фінським підприємствам обмінюватися матеріалами, мікросхемами та готовою продукцією без зайвих бюрократичних затримок, забезпечуючи максимальну оперативність у виробництві.

Перші результати цієї інтеграції вже є публічними. Український розробник безпілотників Airlogix та відома фінська компанія Innokas офіційно уклали договір про співпрацю. Партнерство передбачає розгортання сучасних виробничих ліній безпосередньо на території Фінляндії. Там випускатимуть високотехнологічні БПЛА, повністю розроблені за українськими інженерними технологіями та перевірені в реальних бойових умовах. Це відкриває для українського ВПК двері на європейський ринок і дозволяє розширити випуск дронів у безпечних від обстрілів регіонах.

Поряд із підписанням угоди фінська сторона підтвердила виділення Україні чергового, вже 34-го пакета військової допомоги на суму близько 290 мільйонів євро. За даними Міністерства оборони Фінляндії, цей транш став другим за фінансовими обсягами за весь час підтримки Києва.

Особливістю цього пакета є його терміновість. Лідер Фінляндії Александр Стубб пояснив, що наповнення пакета формувалося відповідно до екстрених запитів українського уряду, пов'язаних із наближенням зимового періоду та необхідністю захисту критичної інфраструктури від можливих атак. До переліку увійшло спеціалізоване обладнання та озброєння, здатне посилити стійкість української армії та енергетичного сектору в найхолодніші місяці року.

«Україна перебуває у п'ятому році своєї оборонної боротьби. Ми підтримуємо Україну, тому що це морально правильно, і тому, що це стосується безпеки всієї Європи — а отже, і безпеки Фінляндії також», — підсумував Александр Стубб.

Співпраця з Фінляндією доводить, що Україна перестає бути лише отримувачем допомоги, перетворюючись на ключового архітектора та експортера безпекових рішень для західного світу, чий бойовий і технологічний досвід є критично важливим для оборони європейського континенту.

Олександра Чорна

ПІСНЯ УКРАЇНИ - SONG OF UKRAINE

З ПОНЕДІЛКА
ДО П'ЯТНИЦІ

CJMR 1320 AM

9:00 РАНКУ

Знову на хвилі! Голос української громади з 1959 року.

ТРИВАЛИЙ ВПЛИВ ДОБРОЧИННОСТІ: ЧОМУ ВАЖЛИВО ПІДТРИМУВАТИ БЛАГОДІЙНІ ТА НЕПРИБУТКОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Благодійні та неприбуткові організації відіграють надзвичайно важливу роль у розбудові сильних, стійких і згуртованих громад. Від освіти та молодіжних програм до збереження культури, підтримки тих, хто опинився у складних життєвих обставинах, та гуманітарної допомоги — ці організації відповідають на важливі суспільні потреби та створюють можливості для майбутніх поколінь.

В основі значної частини цієї роботи лежить щедрість жертводавців. Саме завдяки їхній підтримці благодійні організації можуть розширювати свої програми, реалізовувати нові ініціативи та допомагати більшій кількості людей.

У Канаді благодійність також може бути важливою складовою фінансового та податкового планування. По-

жертви зареєстрованим благодійним організаціям можуть давати право на федеральні та провінційні або територіальні податкові кредити, допомагаючи зменшити фактичну вартість пожертви для жертводавця.

У 2026 податковому році федеральний податковий кредит на благодійні пожертви, як правило, розраховується за найнижчою федеральною податковою ставкою для перших \$200 відповідних пожертв. Для суми понад \$200 зазвичай застосовується ставка 29%, а для частини пожертв осіб із доходами у найвищій федеральній податковій категорії може застосовуватися ставка 33%. Додаткові податкові кредити можуть надаватися на провінційному або територіальному рівні. Невикористані суми відповідних пожертв також, як правило, можна переносити

на наступні податкові роки протягом п'яти років.

Фундація BCU є яскравим прикладом того, як постійна підтримка жертводавців перетворюється на реальні та довготривалі зміни. Від часу заснування у 2006 році Фундація спрямувала приблизно \$24 мільйони на підтримку різноманітних ініціатив у Канаді, зокрема понад \$8 мільйонів — на гуманітарну та медичну допомогу Україні, а також на ініціативи з протидії російській дезінформації.

За цими цифрами стоять реальні люди та історії: студенти, які отримують стипендії та нові освітні можливості; громадські організації, які розвивають важливі програми; гуманітарні проєкти, що допомагають тим, хто найбільше цього потребує; та ініціативи, спрямовані на збереження української ідентичності, куль-

тури, мови й спадщини для наступних поколінь.

Кожна жертва — велика чи мала — є частиною цього спільного впливу. Особиста жертва, корпоративний внесок, цільовий фонд чи довгострокове благодійне планування дають можливість поєднати фінансові ресурси з особистими цінностями та потребами громади.

Через такі організації, як Фундація BCU, щедрість стає не лише допомогою сьогодні, а й інвестицією у сильніші громади та спадщиною, вплив якої відчуватимуть наступні покоління.

Податкові переваги залежать від індивідуальних обставин. Щодо вашої конкретної ситуації рекомендуємо проконсультуватися з кваліфікованим податковим або фінансовим фахівцем.

РОЗМОВИ ПРО ГРОШІ, ЯКІ ЗБЛИЖУЮТЬ РОДИНУ

У багатьох сім'ях говорити про гроші буває непросто. Для когось це незручна тема, для когось вона викликає хвилювання або навіть суперечки. Проте відверті розмови про фінанси можуть стати важливим кроком до зміцнення довіри, взаєморозуміння та впевненості у майбутньому.

У BCU Financial ми часто нагадуємо нашим членам, що фінансове благополуччя починається не лише з заощаджень чи інвестицій, а й із відкритого спілкування в родині.

Чому важливо говорити про гроші?

Гроші впливають на багато життєвих рішень: купівлю житла, освіту дітей, подорожі, вихід на пенсію та допомогу близьким. Коли члени сім'ї не обговорюють фінансові цілі та пріоритети, можуть виникати непорозуміння або різні очікування.

Натомість регулярні та чесні розмови допомагають усім бути на одній хвилі та працювати над спільними цілями.

Навчайте дітей фінансової грамотності змалку

Одним із найцінніших уроків, які батьки можуть передати дітям, є вміння відповідально ставитися до грошей.

Навіть прості розмови про те, як складається сімейний бюджет, чому важливо заощаджувати або як планувати покупки, допомагають формувати здорові фінансові звички.

Діти, які розуміють цінність грошей, частіше приймають зважені фінансові рішення в дорослому житті.

Обговорюйте спільні фінансові цілі

Незалежно від того, чи йдеться про придбання житла, заощадження на відпустку, навчання дітей або підготовку до пенсії, важливо відкрито обговорювати фінансові плани.

Коли родина має спільне бачення майбутнього, легше визначати пріо-

ритети та приймати рішення щодо витрат і заощаджень. Навіть невеликі кроки, здійснені разом, можуть привести до значних результатів.

Плануйте не лише сьогодні, а й завтра

Багато канадських сімей одночасно підтримують дітей та допомагають старшим батькам. Такі обставини роблять фінансове планування ще важливішим.

Обговорення майбутніх потреб,

страхового захисту, заощаджень і довгострокових планів допомагає уникнути несподіванок та забезпечує спокій усій родині.

Передавайте сімейні цінності наступним поколінням

Для багатьох українсько-канадських родин важливими залишаються працьовитість, ощадливість, відповідальність та взаємодопомога. Ці цінності часто передаються з покоління в покоління не через підручники, а через щоденні розмови та особистий приклад.

Говорячи про гроші відкрито, ми не лише розповідаємо про цифри. Ми ділимося життєвим досвідом, навчаємо відповідальності та допомагаємо молодшим поколінням будувати впевнене майбутнє.

Розпочніть розмову вже сьогодні

Розмова про гроші не повинна бути складною чи незручною. Іноді достатньо поставити просте запитання: «Яких фінансових цілей ми хочемо досягти разом?»

Такі бесіди допомагають сім'ям краще розуміти одне одного, приймати зважені рішення та впевненіше дивитися в майбутнє.

У BCU Financial ми пишаємося тим, що допомагаємо нашим членам досягати фінансових цілей на кожному етапі життя. Адже сильні фінанси починаються зі сильних родин, а сильні родини будують сильні громади.

ДВІ ПАНДИ ЗАМІСТЬ РЕЗУЛЬТАТУ: ЩО ДАЛА ЗУСТРІЧ ТРАМПА І СІ ТА ЧИ ЙШЛОСЯ ПРО УКРАЇНУ

Зустріч президентів Сполучених Штатів і Китаю Дональда Трампа та Сі Цзіньпіна мала всі ознаки великої дипломатичної події. Китайський лідер здійснив державний візит до США — найвищий за статусом формат поїздки, який є доволі рідкісним в історії американсько-китайських відносин. Проте за масштабними церемоніями, військовими почестями та символічними жєстами не послїдувало такого ж масштабного прориву у відносинах двох держав.

Зустріч відбувалася у складний для обох лїдерів момент. Вашингтон був зосереджений на війні з Іраном і наближенні проміжних виборів до Конгресу, тоді як Пекін готувався до важливих партійних зборів на тлі економічних проблем і змін у військовому керівництві. Тому від саміту не очікували фундаментальної угоди, а радше прагматичного зниження напруження між двома найбільшими економіками світу.

Демонстрація поваги та дипломатична символіка

Важливим символом візиту стала зустріч Сі Цзіньпіна на авіабазі «Ендрюс» неподалік Вашингтона. Дональд Трамп особисто привітав китайського лїдера — крок, який у джерелі характеризується як безпрецедентний для американських президентів протягом останніх шести десятиліть.

Після короткого спілкування та фотографування делегації вирушили до Вашингтона. Однак уже на цьому етапі візит опинився в центрі уваги не лише через дипломатію, а й через конфлікт адміністрації Трампа з американськими медіа.

Провідні американські телеканали не висвітлювали прибуття Сі на авіабазі. Раніше адміністрація президента обмежила доступ до Білого дому для низки великих медіа, звинувативши їх у поширенні неправдивої інформації. У відповідь найбільші телемережі оголосили бойкот офіційним заходам за участю президента.

У результаті момент зустрічі двох лїдерів трансливали переважно менші американські телеканали та міжнародні інформаційні агентства.

Торговельне перемир'я замість великої угоди

Однією з головних тем переговорів залишилися торговельні суперечки. Ще до зустрічі лїдерів було оголошено про продовження торговельного перемир'я між США та Китаєм.

Його суть полягає у взаємних поступках: Вашингтон призупиняє дію частини мит проти китайських товарів, тоді як Пекін відкладає обмеження на експорт рідкісноземельних та інших критично важливих мінералів. Ці ресурси мають велике значення для виробництва автомобілів, напівпровідників, літаків, електроінструментів та іншої сучасної про-

дукції.

Китай прагнув продовжити домовленість на довший термін, однак американська сторона наполягла на коротшому періоді, після якого країни мають перейти до переговорів про повноцінну торговельну угоду.

Таким чином, сторони фактично отримали час для подальших переговорів, не загострюючи торговельного конфлікту в момент, коли і Вашингтон, і Пекін мають інші важливі політичні та економічні виклики.

Штучний інтелект і боротьба за технологічне лїдерство

Ще одним важливим напрямом переговорів став штучний інтелект. США та Китай прагнуть відігравати провідну роль у розвитку цієї технології, однак бачення її майбутнього у двох держав суттєво відрізняється.

Дональд Трамп напередодні зустрічі заявляв про небажання запроваджувати нові обмеження у сфері штучного інтелекту. Китайський лїдер, своєю чергою, наголошував на необхідності забезпечити людський контроль над розвитком технології.

Ця різниця показує, що суперництво між Вашингтоном і Пекїном давно вийшло за межі торгівлі. Воно охоплює технології, виробництво, стратегічні ресурси та питання майбутнього глобального лїдерства.

Тайвань найчутливішим питанням

Особливе місце у відносинах США і Китаю традиційно посїдає Тайвань. Під час переговорів Сі Цзіньпін закликав Вашингтон зайняти позицію,

спрямовану проти незалежності острова, та діяти обережно.

Дональд Трамп публічно не розкривав деталей цієї частини переговорів. Питання Тайваню залишається надзвичайно чутливим для американської внутрішньої політики та відносин Вашингтона з Пекїном.

Одним із важелів американської політики залишається постачання озброєнь Тайваню. Сам Трамп називав це питання важливим козирем у переговорах із Китаєм.

А де ж Україна?

За перебігом зустрічі уважно стежили й у Києві. Напередодні переговорів президент України Володимир Зеленський повідомив, що просив Дональда Трампа закликати Китай вплинути на Владіміра Путїна з метою припинення війни або її дєскаляції.

Зокрема, йшлося про можливість енергетичного перемир'я.

Чи передав Трамп це прохання китайському лїдерові — публічно не повідомлялося. Водночас українське питання не належало до основних тем саміту.

Проте повністю війну Росії проти України сторони не оминули. Китайське Міністерство закордонних справ повідомило, що президенти обмінялися думками щодо основних міжнародних і регіональних питань, серед яких була названа і «криза в Україні». Жодних детальних пояснень щодо цієї частини розмови ані Пекін, ані Вашингтон не оприлюднили.

Для України важливим залишається сам факт участі Китаю в міжнародних дипломатичних процесах навколо війни. Пекін підтримує тісні відносини з Москвою, а тому його потенційний вплив на російське керівництво залишається предметом уваги Києва та західних держав.

І все ж — дві панди

Мабуть, найтеплішим і водночас найбільш символічним результатом

візиту стало повернення до американсько-китайських відносин так званої «панда-дипломатії».

Китай оголосив про передачу двох великих панд американському зоопарку в Атланті. Їхні імена — Пін Пін та Фучуань, що, за наведеним у джерелі тлумаченням, пов'язані зі значеннями «мир» та «подвійне благословення».

Панда давно стала одним із найвідоміших символів китайської дипломатії. Передача цих тварин іншим державам традиційно розглядається як жест дружби та доброзичливості.

Тож після періоду значного охолодження відносин між Вашингтоном і Пекїном дві панди стали своєрідним дипломатичним знаком: сторони не подолали своїх фундаментальних суперечностей, але продемонстрували готовність не допустити подальшого погіршення відносин.

Саміт без великого прориву

У США зустріч Трампа і Сі вже стала предметом політичних суперечок. Критики з Демократичної партії наголошували на тому, що за значними церемоніями та пишністю візиту бракувало конкретних результатів.

Водночас критика пролунала і з боку республіканців. Сенатор Том Тїллїс заявив, що президент відступив від жорсткої лінії щодо Китаю, яку декларував під час виборчої кампанії.

Проте сам формат зустрічі свідчить про інше: Вашингтон і Пекін, попри гостре стратегічне суперництво, зацікавлені в тому, щоб не допустити неконтрольованої ескаляції.

Показовою стала й тривалість безпосереднього спілкування лїдерів. За три дні візиту на прямі переговори припало близько двох годин. Порівняно з масштабом питань, які визначають відносини двох держав, це небагато.

Сі Цзіньпін завершив зустріч традиційним закликом уникати так званої «пастки Фуکیدї» — сценарію, за якого суперництво між державою, що набирає сили, та усталеним світовим лїдером може перерости у відкритий конфлікт.

Саме це, мабуть, і є головним підсумком зустрічі. США та Китай не вирішили своїх ключових суперечностей щодо торгівлі, технологій, Тайваню та глобального впливу. Вони також не досягли прориву щодо війни Росії проти України.

Але сторони продемонстрували готовність продовжувати діалог і шукати механізми, які дозволять контролювати конфлікти між двома світовими державами.

У великій геополітиці іноді й це вже є результатом. А цього разу символом обережного потепління стали дві панди — замість великої дипломатичної угоди.

Михайло Гуцман

УКРАЇНА ПОСИЛЮЄ ОБОРОНУ:

ВІЙСЬКОВА ПІДТРИМКА, ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПРОТИСТОЯННЯ ТА МІЖНАРОДНІ ПЕРЕГОВОРИ

За інформацією правоохоронців, війська РФ скинули на місто Краматорськ п'ять авіаційних бомб, зокрема КАБ-500 та КАБ-250, а також атакували місто безпілотниками. Окупанти пошкодили близько 70 цивільних об'єктів у місті, серед них — храм Іоанна Хрестителя.

На тлі триваючої російсько-української війни Україна продовжує зміцнювати власні оборонні спроможності, розвивати військові технології та шукати міжнародної підтримки. Водночас перед українською державою постають важливі виклики: забезпечення армії, збереження енергетичної інфраструктури, залучення фінансування та виконання зобов'язань перед міжнародними партнерами.

Коротко розглянемо останні події на фронті, зустріч українського й американського президентів, перспективи енергетичного перемир'я та необхідність подальшої допомоги Збройним Силам України.

Удари по російській військовій логістиці

Однією з головних тем матеріалу є діяльність українських Сил безпеки й оборони, зокрема застосування безпілотних літальних апаратів для ураження російської військової логістики та енергетичних об'єктів.

Військовослужбовці підрозділу «Signum» 59-ї окремої штурмової бригади використовують дрони для виконання бойових завдань на тимчасово окупованих територіях України. Сучасна війна дедалі більше демонструє важливість безпілотних систем. Вони дають змогу виконувати розвідувальні завдання, завдавати ударів по військових цілях і зменшувати ризики для особового складу. Саме тому забезпечення українських підрозділів дронами залишається одним із важливих напрямів волонтерської підтримки.

Зустріч Зеленського і Трампа

Окреме місце в тексті займає зустріч президента України Володимира Зеленського з президентом США Дональдом Трампом на полях Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй.

Можна звернути увагу на дружню атмосферу зустрічі та позитивні висловлювання американського лідера щодо українського війська й народу, і порівнюючи цю зустріч із попередніми напруженими розмовами у Білому домі можна сказати, що дискусія була цілком відмінною і більш нормальною.

Водночас однією з важливих тем залишалося питання українських ударів по російській енергетичній інфраструктурі. Дональд Трамп закликав Україну припинити атаки на російські нафтопереробні заводи, посилаючись, зокрема, на вплив цих дій на доступність дизельного пального.

Президенти України та США обговорили кроки, що можуть відкрити шлях до дипломатії, та підтримку України перед початком зими.

Володимир Зеленський подякував Дональду Трампу за те, що команди України та США продовжують працювати над запуском виробництва ракет-перехоплювачів для Patriot в Україні.

Українська позиція, полягає в тому, що будь-які домовленості про енергетичне перемир'я повинні бути взаємними. Ідеться не лише про припинення українських ударів по російських енергетичних об'єктах, а й про припинення російських атак на українську енергетичну систему.

Енергетичне перемир'я: можливості та перешкоди

Енергетична інфраструктура України протягом повномасштабної війни залишається однією з основних цілей російських атак. Пошкодження електростанцій, мереж та інших об'єктів безпосередньо впливають на життя цивільного населення, роботу підприємств і функціонування критичних служб.

Україна готова розглянути різні формати енергетичного перемир'я, але така домовленість потребує участі обох сторін.

Немає достатнього тиску на російське керівництво для досягнення відповідної угоди. Важливо,

щоб обговорення можливого перемир'я спиралося на чіткі умови, механізми контролю та гарантії виконання. Для України захист енерге-

Церква Різдва Святого Іоанна Хрестителя в Краматорську, яку росіяни розбомбили в цьому тижні, а потім вони ще щось говорять про «Захист православ'я і віри».

тичної системи має безпосереднє значення для безпеки громадян і стійкості держави.

Виробництво ракет і зміцнення обороноздатності

Серед результатів зустрічі українського та американського президентів згадано також домовленість щодо можливості виробництва в Україні ракет для систем Patriot.

Водночас, за словами Володимира Зеленського, запуск відповідного виробництва може потребувати щонайменше півтора року. Це підкреслює, що розвиток оборонної промисловості є довготривалим процесом, який потребує технологічної підготовки, фінансування та міжнародної співпраці.

Для України нарощування власного виробництва озброєння має стратегічне значення. Воно може сприяти зміцненню оборонної незалежності, розвитку промисловості та забезпеченню потреб війська в умовах тривалого протистояння.

Європейська підтримка та внутрішні реформи

Ще одним важливим напрямом, є співпраця України з Європейським Союзом. Отримання додаткової фінансової підтримки пов'язане з виконанням реформ, наближенням українського законодавства до норм ЄС, боротьбою з тіньовою економікою та зміцненням антикорупційної інфраструктури.

Питання реформування Державного бюро розслідувань, удосконалення роботи антикорупційних органів і забезпечення конкурентного відбору на окремі посади в прокуратурі.

Європейська фінансова допомога важлива не лише для підтримки державного бюджету у воєнний час. Вона також пов'язана із соціальними виплатами, пенсіями, будівництвом укриту та захистом енергетичної інфраструктури.

Тому питання реформ і виконання міжнародних зобов'язань залишається невіддільним від загальної стійкості української держави.

Україна продовжує залежати від допомоги міжнародних партнерів, однак одночасно має забезпечувати виконання власних зобов'язань і зміцнювати державні інституції. Ефективність цієї роботи безпосередньо впливає на можливості країни протистояти російській агресії та підтримувати громадян.

Захист України вимагає не лише рішень на міжнародному рівні, а й щоденної праці військових, волонтерів, державних службовців та громадян. Взаємна підтримка, відповідальність і послідовні дії залишаються важливими складовими боротьби за безпеку та майбутнє української держави.

Михайло Гуцман

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ: 7-Й ТОМ ЖУРНАЛУ «UKRAINIAN LITERATURE: A JOURNAL OF TRANSLATIONS»

«Ukrainian Literature: A Journal of Translations» (<http://ukrainian-literature.org/>) був заснований у 2001 році із чіткою, перспективною культурною місією: відкрити світ української літератури для ширшої світової аудиторії шляхом надання високоякісних англomовних перекладів. Історично переклади української літератури англійською мовою були поодинокими, нерівномірними та зазнавали сильного впливу геополітичних реалій, таких як Холодна війна та зусилля українських біженців у Північній Америці, а згодом відданої діаспори з політичними, економічними, соціальними й сімейними зв'язками з батьківщиною, спрямовані на збереження національної ідентичності. Після розпаду Радянського Союзу державні інституції перекладу зникли без заміни, а роль північноамериканської діаспори змістилася від активного збереження культури до пасивного сприйняття, що призвело до тривалого періоду занедбаності. Щоб змінити цю тенденцію, за підтримки Наукового товариства імені Шевченка (США) було створено спеціалізований перекладацький журнал, який надає структурований форум для української літератури англійською мовою. Працюючи без нав'язливого теоретичного підходу, журнал «Ukrainian Literature: A Journal of Translations» зосереджується на балансі між якісним письменством та точним його відтворенням, демонструючи широкий спектр жанрів і стилів. Він приділяє особливу увагу сучасній українській прозі та поезії, яка відображає складні мовні реєстри — від вуличного сленгу та гірських діалектів до професійної інтелектуальної лексики. Журнал став постійним трирічним форумом для обміну багатим надбанням і розмаїттям українського письменства через національні кордони, керуючись принципом, що література має бути активно перекладена, перш ніж її культурна цінність зможе бути визнана на міжнародному рівні.

Переломний момент в історії журналу стався у вересні 2013 року, коли його початковий спонсор, Наукове товариство імені Шевченка у Нью-Йорку, завершив фінансову підтримку. Ця втрата фінансування поставила під загрозу публікацію 4-го тому (2014). У відповідь редактор Максим Тарнавський та перекладацька спільнота продемонстрували надзвичайну стійкість. 4-й том було випущено лише в електронному форматі без фінансового спонсорства, а перекладачі погодилися надати свої роботи безоплатно. Ця мобілізація дозволила зберегти безперервний цикл публікацій і закріпила статус журналу як провідного неприбуткового ресурсу української літератури в перекладі.

Після кризи 4-го тому журнал заручився щедрим і сталим довгостроковим спонсорством від Наукового товариства імені Шевченка в Канаді (Торонто), разом із фінансу-

ванням від Канадського інституту українських студій (KIUS). Починаючи з 5-го тому (2018), це нове партнерство відновило стандартну діяльність, дозволивши журналу відновити виплату гонорарів перекладачам та авторам і повернутися до подвійної моделі друку на вимогу та цифрової публікації. Видання продовжували виходити регулярно — у 2018, 2021 роках, і нещодавно, у серпні 2026 року, вийшов 7-й том.

7-й том з'явився у час безпрецедентного світового інтересу до української культури, що трагічно прискорився триваючою російською війною в Україні. Як зазначає у своєму вступі редактор Максим Тарнавський, явна мета війни — знищення української національної ідентичності — зазнала поразки, натомість спричинивши світовий попит на переклади та ширше усвідомлення західним світом української літератури. Однак журнал стикається з власними перехідними викликами. Через часові обмеження вихід 7-го тому затримався на два роки. Заглядаючи у майбутнє 8-го тому, багаторічна редакційна команда у складі Максима Тарнавського та Уляни Пасічник зазначила, що журнал має підготуватися до переходу до нового редакційного керівництва для забезпечення свого подальшого існування. Тим часом вони втілили у життя довгоочікуваний і багатий новий том.

Структура 7-го тому впорядкована хронологічно та стилістично, збалансовуючи безпосередні, емоційні реалії сьогодення з історичною глибиною української літературної традиції. Групування впорядковані розділ за розділом, щоб висвітлити спільні теми, жанри та мовні складнощі.

Сучасна проза

Цей вступний розділ знайомить читачів із сучасною українською прозою, яка безпосередньо осмислює фізичні та психологічні наслідки війни. Оповідання Бориса Артемова «Жіночий день» змальовує відвертий жах і емоційне опустошення, з якими щодня стикаються цивільні особи під час ударів російських дронів і ракет. Оповідання Віри Курико «Ле-

тиція Кур'ята та всі її вигадані коханці, яким вона збрехала про свого батька» виступає тематичним доповненням, переміщуючи увагу на внутрішню психологічну травму ветерана, який повертається додому з бойових дій. Окрім спільного контексту сучасної війни, обидва автори звертаються до багатомовної природи української культури, що ставить перед англomовними перекладачами непросте завдання: зберегти цю багатозначну мовну ідентичність в умовах одномовності англійського перекладу.

Жіноча поезія в прозі

Цей спеціальний розділ присвячений вельми специфічному жанру: поезії в прозі та мініатюрам, написаним видатними українськими письменницями. Їх об'єднання підкреслює, як ці письменниці грали з мовними варіантами для створення витончених відтінків вираження, уловлюючи тонкі ритми та барви мови. Ці авторки використовують виразно чуттєві, імпресіоністичні мотиви. Ми бачимо ці спільні мотиви в мініатюрах Ірини Вільде про романтичну тугу, сповнених чуттєвості оповіданнях Катрії Гриневичевої про біженців війни, пологи та духовність, у зворушливій релігійній легенді Наталени Королевої про скорботну матір, яка перетворюється на плачучу чайку, роздумах Софії Парфанович про терпіння в лікарняних умовах і спогади про втрату, та глибоко символічних ботанічних роздумах Уляни Кравченко.

Добірка поезії

Ця добірка об'єднує різні покоління українських поетів, щоб продемонструвати величезну хронологічну, регіональну та стилістичну широту українського вірша. Вона висвітлює, як поетична форма адаптується для передачі національної та особистої ідентичності як у часи миру, так і в періоди суворого політичного гніту. Група збалансовує історичні та авангардні голоси ХХ століття з сучасними поетами. Вона протиставляє футуризм початку ХХ століття (поезію Семенка 1913 року) та меланхолію пізньорадянської ери (сюрреалізм Чубая та сонети Стуса 1968 року) із сучасною воєнною поезією. «П'ять віршів» Фішбейна (з твору «Пророк»), написані під час його вигнання в Німеччині, переплітають теми вимушеного переміщення, духовної пам'яті та історичної травми, поєднуючи сакральні зв'язки між Києвом та Єрусалимом. І поки Малкович робить внесок побудливими, інтимними любовними віршами, сучасні поетеси, такі як Якимчук, Цілик і Глинчак, пишуть безпосередньо про колективну травму тривалого російського вторгнення та історичну практику антиукраїнської політики.

Класична та канонічна література Цей заключний блок збирає довші, історично значущі прозові твори,

щоб надати глибокий культурний контекст, пов'язуючи попередні століття українського письменства з сучасною ерою. Нечуй-Левицький, Гулак-Артемовський, Підмогильний та Винниченко представляють класичні постаті літературного канону, чий твори торкаються основоположних тем національної ідентичності, суспільної моралі та російської імперської політики. До цієї збірки також увійшла творчість Сви Бісс, чий щемкий текст, написаний в карпатсько-русинських прикордонних районах Словаччини у ХХ столітті, є потужним свідченням трагедії. Як і робота Артемова в розділі сучасної літератури, її творчість вирізняється такою ж багатомовною складністю — змушуючи читача замислитися над тим, як україномовна література історично виникала зі складних регіональних і національних змінних категорій, а не з монолітної історії.

Переклад української літератури англійською мовою є життєво важливим, оскільки він надає світовому читачеві прямий доступ до культури України, водночас розвінчуючи неправдиві політичні заяви та долаючи тривалу культурну непомітність. Перекладачі, чий роботи представлені в цьому томі, — це дуже різноманітна група вправних майстрів слова, проте всіх їх об'єднує палке прагнення популяризувати українську культуру. Твори, представлені у 7-му томі журналу «Ukrainian Literature: A Journal of Translations» — що охоплюють класичну прозу, модерну поезію та сучасну коротку прозу — демонструють глибину й безперервність справжньої історії нації. Ділячись цими автентичними розповідями, перекладна література слугує творчим каталізатором, надихаючи та формуючи інші види мистецтва — такі як кіноадаптації, театральні постановки, образотворче мистецтво та міжнародну журналістику — які посилюють українські голоси в світових медіа. Зрештою, донесення українських книжок до англomовної аудиторії дає цим історіям можливість будувати міжкультурні мистецькі зв'язки та резонувати далеко за межами кордонів країни.

7-й том (2026) журналу «Ukrainian Literature» був частково профінансований Фондом українсько-канадських ветеранів при Шевченківській Фундації.

Посилання на 7-й том : https://tarnawsky.artsci.utoronto.ca/elul/Ukr_Lit/Vol07/

Друковані примірники журналу можна отримати за посиланням на вебсайт журналу: <http://ukrainianliterature.org/>

**Редактор: Максим Тарнавський,
Редактор рукописів:
Уляна М. Пасічник;
Редакційна колегія:
Тарас Кознарський, Аскольд
Мельничук, Михайло
М. Найдан, Марко Павлишин**

**Автор статті Уляна
Плавушак-Підзамецька**

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: **Thursday at 10:00 PM**
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: **Sunday at 10:00 AM**

British Columbia: **Sun 11:00 AM**

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM
ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES

DONATE TODAY

Плянуйте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень?

Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців.

Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань.
Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюро Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Поміrkовані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ГОМІН УКРАЇНИ»

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ГОМІН УКРАЇНИ»

е-mail: ukrradiofm@gmail.com
Facebook: [Lyubomyra Matviyas](#)

ПОСТУП

українська радіoproграма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

ПІСНЯ УКРАЇНИ - SONG OF UKRAINE

З ПОНЕДІЛКА ДО П'ЯТНИЦІ
9 ГОДИНА РАНКУ

LIVE MONDAY TO FRIDAY

9:00 AM

Працює для громади з 1959р.
на хвилі CJMR 1320am

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк
Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України" з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443 E-mail: homin@on.aibn.com
Website: www.homin.ca Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:
"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата:	Publication mail: \$90.00 на рік Standard mail: \$125.00 на рік	США: \$150.00 на рік Міжнародні: \$275.00
-------------	--	--

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

DEPOSIT SPECIAL

СПЕЦІАЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ

4.00%*

6 MONTHS

NEW MONEY ONLY

Обмежена за часом пропозиція, яка дозволить свіжим коштам працювати ефективніше

*Terms and conditions apply: 6-month term only; NEW money only; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 14, 2026. Rates are annual and subject to change.

A Division of Oracle RMS

HOME

CRITICAL ILLNESS

GROUP BENEFITS

TRAVEL

AUTO

PERSONAL

LIFE

DISABILITY

“Our mission is to provide protection that empowers clients to navigate life's uncertainties with confidence.”

SCAN HERE

416.763.8902 | bcuinsurance.com | info@bcuinsurance.com

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca